

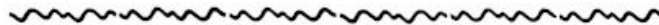
Op naar school

Weer september, dat beduidt:
„De vakantiepret is uit!”
Geen van ons, die dat kan deren.
Want wij houden wel van leren.
Eerst de tijd voor spel en jool
Nu het woord weer aan de school.

Wie is er die dit betreurt?
'k Meen dat zoiets niet gebeurt.
Geen toch wil er achterblijven,
In het rekenen, lezen, schrijven.
Meerdere vakken, wat niet al. . .
Weer de aandacht vragen zal.

Dus gaan wij weer vrolijk voort
Doen ons best zoals 't behoort.
Na de lessen straks ook spelen.
Elk mag onze vreugde delen.
Leren, spelen, vrij en blij,
Daar past wel een liedje bij.

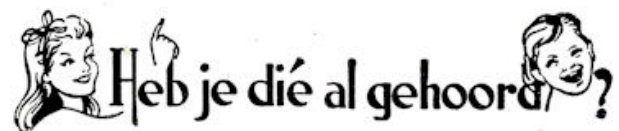
Chr. M. van Leijenhorst

handen tasten langs de kanten, en op de bodem. Leeg! Er is niet één braam meer in. Alles is gestolen! Versuft zet ze de jampot in de emmer, doet haar fiets van 't slot en duwt hem naar het tegelpad. Ze vergeet op te stappen. Met brandende voeten sjokt ze voort. Weg! Alles weg! De hele dag gewerkt voor niets! Grote tranen rollen over haar moe gezichtje. En dan staat ze plotseling voor de boswachter. Hij houdt een jongen bij de schouder vast. Hij kijkt van de jongen naar Elsje en als hij ziet het radeloze verdriet in de meisjesogen is het of hij opeens iets begrijpt.

„Ben jij bramen kwijt?” vraagt hij.
„Ja,” snikt Elsje, „een heleboel. Iemand heeft ze uit de fietstas gehaald.”
„Ik betraptte deze held er op dat hij bramen afpakte van een klein kind,” gaat de boswachter verder.
„En ik geloof dat hij aan die bus-vol ook niet eerlijk gekomen is. Heb jij bramen uit haar fietstas gehaald!” De jongen schudt onverschillig z'n hoofd. Maar dan wordt de boswachter pas goed boos. „Ik vraag het je nog één keer,” snauwt hij.
„Als je graag naar het politiebureau wilt, dan zeg je het maar. Heb jij bramen uit haar fietstas gehaald?” De jongen schrikt. Het boze gezicht en de bulderende stem zijn vlak bij hem. „Jja meneer,” stottert hij, „ik... ik zal het nooit meer doen!” De boswachter houdt de fietstas open. „Gooi terug!” Uit de bus glijden de bramen weer in de emmer. 't Klopt precies: de emmer is bijna vol, net als straks.
„Een dappere jongen ben jij,” smaalt de boswachter.

„Ik zal je naam opschrijven. Ik wil je hier nooit meer zien, begrepen!”
Elsje mag naar huis. Ze vergeet haar moeheid, zó dankbaar is ze.
Nog diezelfde avond tikt op het tafeltje naast haar bed een klein rood wekkertje!

NACHTWERK

Onderwijzer: „Jan, wanneer is Rome gebouwd?”
Jan: „'s Nachts meester.”
Onderwijzer: „Hoe kom je daar nu bij, jongen?”
Jan: „Wel meester, u zei onlangs zelf: Rome is niet op een dag gebouwd!”

ZO KON HET OOK

De meester vraagt op school aan Dirk of hij tien pooldieren kan noemen.
„Jawel meester,” zegt Dirk, „vijf ijsberen, vier walvissen en één poolvos.”

KEES WIST ZICH TE REDDEN

Kees zat te tekenen. Hij tekende een poes, maar het was een rare: er zat geen staart aan.
Toen de meester vroeg: „Waar is de staart Kees?” zei hij vlug: „O meester, die zit nog in de inktpot.”